

П. З. Гуцал

Ліщинський Іван

ЛІЩИНСЬКИЙ Іван (1883, с. Підмихайля, нині Калус. р-ну Івано-Фр. обл. – 10. 02. 1941, Львів) – педагог, громадсько-політичний діяч. Закін. учител. семінарію у м. Станіслав (нині Івано-Франківськ), згодом – пед. курси, склав іспит на вчителя виділових шкіл. До 1914 викладав у виділовій школі у м. Дрогобич (нині Львів. обл.). Під час 1-ї світової війни воював у австро-угор. армії. В період ЗУНР – чл. Дрогоб. повіт. комісаріату, шкіл. інспектор, четар УГА. Від 1921 учителював в укр. приват. школі у Львові. Член управи товариства «Взаємна поміч нар. учительства», ред. ж. «Учительське слово» (1921–22), голова Організації українців Львова (1922–26). Брав участь у створенні УНДО (1925), був шкіл. референтом його ЦК (до 1930). У 1928 обраний послом сейму Польщі від Блоку нац. меншин. 9 вересня 1930 заарешт., 29 квітня 1931 за нешанування влади та заклики до антипольс. виступів засудж. до 2-х р. ув'язнення. Звільнений після розгляду касації. Надалі актив. участі в громад.-політ. житті не брав, займався переважно пед. діяльністю. Публікував статті в часописах «Діло», «Учительське слово», «Життя і школа», «Шлях виховання й навчання» та ін.

Рекомендована література

1. Кугутяк М. В. Історія української націонал-демократії (1918–1929). Т. 1. Ів.-Ф., 2002.

Бібліографічний опис:

Ліщинський Іван / П. З. Гуцал // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-55928>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).